

ÉZSAIÁS 43-45.

De most így szól az ÚR, a te teremtőd, Jákób, a te formálód, Izráel: Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!

Ha vízen kelsz át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok nem sodornak el. Ha tűzben jársz, nem perzselődsz meg, a láng nem éget meg.

Mert én, az ÚR, vagyok a te Istened, Izráel Szentje, a te szabadítód! Kárpótlásul adom érted Egyiptomot, Etiópiát és Szebát adom helyetted.

Mivel drágának tartalak, és becsesnek, mivel szeretlek, azért embereket adok helyetted, életedért nemzeteket.

Ne félj, mert én veled vagyok! Napkeletről visszahozom gyermekeidet, és napnyugatról összegyűjtelek.

Ezt mondom északnak: Add ide! - és délnek: Ne tartsd fogva! Hozd ide fiaimat a messzeségből, leányaimat a föld végétől

Isten megpróbáltalta azt, hogy össze fogja gyűjteni a népét a földjükre, és ez történik ma is.

mindenkit, akit nevemről neveznek, akit dicsőségemre teremtettem, formáltam és alkottam.

Isten három különböző szóval fejezi ki azt, amit végez: alkot, teremt, formál. A teremtés azt jelenti, hogy a semmiből létre hozni, és erre csak egyedül Isten képes.

Hozd ki a népet, amely vak, pedig van szeme, és süket, pedig van füle!

Gyűljön össze minden nép, gyülekezzenek össze a nemzetek! Ki tudja közülük megmondani és tudunkra adni, hogy mi volt régen? Állítsák elő tanúikat, igazolják őket, hogy aki hallja, azt mondja rá: úgy van!

Isten azt mondja a zsidóknak, hogy

Ti vagytok a tanúim

Valaki egyszer azt mondta, hogy ha a Biblia bizonyítékát keressük, akkor csak a zsidókra kell nézzünk. Isten azt mondta, hogy ismét egy nemzettel gyűjti össze őket, és valóban ismét egy nemzet lettek, nem lehet tagadni. Ez egy logikai képtelenség, de mégis valóság. Lehetetlen, hogy egy etnikai csoport 2000 éven keresztül egy nemzetállam nélkül életben maradjon. Nem volt még erre példa a történelem során.

Ti vagytok a tanúim - így szól az ÚR -, és szolgálaim, akiket kiválasztottam, hogy megismerjetelek, higgyetek bennem, és megértsétek, hogy csak én vagyok. Elöttem nem lett isten, és utánam sem lesz.

Én, én vagyok az ÚR, rajtam kívül nincs szabadító.

Egyesek azt állítják, hogy teljesen mindegy, hogy miben hiszünk, mert sok isten létezik, de Ő nem ért ezzel egyet: *Elöttem nem lett isten, és utánam sem lesz.*

Vajon mit mondanak erre a mormonok?

Én mondtam meg, hogy megszabadítalak, én hirdettem, nem valamelyik idegen isten. Ti vagytok a tanúim - így szól az ÚR -, hogy én Isten vagyok.

Ezután is csak én leszek! Nincs, aki kezemből kiragadjon, ha én cselekszem, ki másíthatja meg?

Ezt mondja az ÚR, megváltótok, Izráel Szentje: A ti érdeketekben küldök Babilóniába, letörök minden zárat, a káldeusok pedig jajveszékelnek.

*Én, az ÚR, vagyok a ti szentetek, Izráel teremtője, a ti királyotok.
Ezt mondja az ÚR, aki utat készített a tengeren, ösvényt a hatalmas vízen át,
aki hagyta, hogy kivonuljanak a harci kocsik és lovak, a hadsereg és a harcosok, és most ott fekszenek,
nem kelnek föl többé, elaludtak, elhamvadtak, mint a mécses:
Ne a régi dolgokat emlegessétek, ne a múltakon tûnődjete!
Mert én újat cselekszem, most kezd kibontakozni, majd megtudjátok! Már készítem az utat a pusztában, a
sivatagban folyókat fakasztok.
Még a mezei vadak is dicsőíteni fognak engem, a sakálok és a struccok is, mert vizet fakasztok a
pusztában és folyókat a sivatagban, hogy inni adjak választott népemnek,
a népnek, amelyet magamnak formáltam, hogy hirdesse dicséretemet.
De nem engem hívtál segítségül, Jákób, nem értem fáradoztál, Izráel!
Nem nekem hoztál bárányt égőáldozatul, nem engem dicsőítettél véresáldozataiddal. Nem én voltam,
akinek ételáldozattal szolgáltál, nem én voltam, akiért tömjénezéssel fáradoztál.*

Isten arról szól itt, hogy Izrael nem tartotta meg az Istennel kötött szövetségét, és majdnem 2000 évig nem hoztak Istennek égőáldozatot, és más áldozatot sem.

*Nem nekem vettél pénzért illatos nádat, nem engem árasztottál el véresáldozataid kövérjével. Hanem te
voltál az, akinek én szolgáltam vétkeid miatt, te voltál az, akiért fáradoztam bûneid miatt.
Én, én vagyok az, aki eltörlöm álnokságodat önmagamért, és vétkeidre többé nem emlékezem.
Ha emlékeztetni akarsz, akkor törvénykezzünk! Mondd el, amivel igazolhatod magad!
Már ősatyád is vétkezett ellenem, és szószólóid álnokul viselkedtek.
Ézért vettem el a szentély fejedelmeit, hagytam, hogy pusztítsák Jákóbot, és káromolják Izráelt.*

Mivel nem tartották meg az Istennel kötött szövetségüket, azért a pusztulás jött rájuk.

*De most hallgass rám, szolgálóm, Jákób, Izráel, akit kiválasztottam!
Ezt mondja az ÚR, a te alkotód, aki megformált az anyaméhben, és aki megsegít: Ne félj szolgálóm, Jákób,
Jesúrún, akit kiválasztottam!*

Jesúrún azt jelenti, hogy tisztességes.

*Mert vizet árasztok a szomjas földre, patakokat a szárazra. Lelkemet árasztom utódaidra, áldásomat
sarjadékaidra.
Növekednek, mint fû a víz mellett, mint csatornák mentén a fûzfák.
Egyik ezt mondja majd: Én az ÚRé vagyok! A másik Jákób nevére hivatkozik. A harmadik a kezébe írja:
Az ÚRé vagyok, és dicsekedve említi Izráel nevét.*

Isten a fiatal izraeliek közötti ébredésről beszél, akik dicsekednek azzal, hogy ők az Úré lettek.

Ezt mondja az ÚR, Izráel királya és megváltója, a Seregek URA

„Ezt mondja YAHVEH, Izrael királya, és megváltója, a Seregek YAHVEH-ja.” Ez az Atya és a Fiú.

*Én vagyok az első és az utolsó, rajtam kívül nincs isten.
Kicsoda olyan, mint én? Szóljon, mondja meg, sorolja fel, hogy mi történt, amióta hajdan népet alkottam;
és mondják el a jövődöt, ami következik.
Ne rettegjete, és ne féljete! Hiszen régóta hirdettem, megmondtam, és ti vagytok a tanúim! Van-e isten
rajtam kívül? Nincsen köszikla, nem tudok róla!*

A bálványszobrok készítői mind hiábavalók, és amiket kedvelnek, nem érnek semmit. Tanúik nem látnak és nem tudnak semmit, ezért szégyent vallanak.

Ki formált istent, ki öntött bálványszobrot, amely semmit sem ér?

Akik a bálványokhoz ragaszkodnak, mind szégyent vallanak, mert maguk a mesterek is csak emberek. Gyűljenek össze, álljanak elő mind! Majd megrettennek és szégyent vallanak valamennyien!

A kovácsmester vésőt fogva dolgozik az izzó szénnél. Pörölyvel készíti a szobrot, erős karral dolgozik rajta. Ha megéhezik, elveszti erejét; ha nem iszik vizet, kimerül.

Az ácsmester kifeszíti a mérőzsinórt, vörös krétával rajzol, majd gyaluval dolgozik, azután körzővel rajzol, és emberalakot készít, mint egy feldíszített embert, hogy házban lakjék.

Itt azokról beszél, akik istenszobrokat készítenek emberek formájára fémről vagy fából.

Az újabb kori ásatások során az Óphel dombon, amely Dávid városa volt, a Gihon forrás fölött Jeruzsálemben olyan házakat hoztak felszínre, amelyeket a babilóniai hadsereg pusztított el Nebukanozzor idején. A házakban tömérdek bálványszobrot találtak, amelyeket az izraeliek készítettek, amely Ézsaiás próféciáit még inkább megvilágosítja számunkra – ezért beszél ilyen részletesen e szobrok készítéséről.

Cédrust vág ki, tölgyfát vagy cserfát választ, amelyet az erdő fái között nevelt, kőrifát ültet, amelyet az eső nevel.

Ez lesz az ember tüzelője, vesz belőle, hogy melegedjék, befűt, és kenyeret süt. De istent is csinál belőle, és leborul előtte; bálványszobrot készít, és imádja azt.

Felét eltüzel, ennél a felénél pecsenyét süt, megessi a húst, és jóllakik; közben melegszik, és ezt mondja: De jól megmelegedtem, amíg néztem a tűz fényét!

A fa többi részéből istent készíti: bálványszobrot.

Isten rámutat arra, hogy milyen ostoba cselekedet az emberek részéről, hogy a saját istenüket a saját képmásukra készítik abból a fából, amelynek másik részét a tűzben égetik el.

Leborulva imádja, és így könyörög hozzá: Ments meg engem, mert te vagy az istenem!

Nem tudnak és nem értenek semmit, mert szemük nem képes látni, és nincs eszük, nem értenek.

Nagy tragédia az, amikor egy ember olyan messze megy az Isten elleni lázadásában, hogy Isten megengedi, hogy elméjét teljesen elsötétítse a saját ostobasága.

Jézus azt mondta, „ahogy Ézsaiás a próféta is megmondta, ők nem tudtak hinni.” Lehetséges, hogy egy személy olyan mélységesen elutasítsa Istent, hogy élete során elérkezzen oda, hogy már nem tud hinni. János evangéliumában a 12:38-ban nem az áll, hogy nem akartak hinni, hanem az, hogy nem tudtak hinni.

Lehetséges, hogy az ember átlépje azt a vonalat, ahonnan nincs visszaút, ahol Isten már feladja őt a saját vakságának és saját ostobaságának.

Nem gondolja meg az ilyen ember, nem tudja és nem érti, hogy ezt mondaná: Felét eltüzeltem, kenyeret sütöttem parazsánál, húst is sütöttem, és megettem. A többi részéből utálatos bálványt csinállok, és egy fatuskót imádok!

A természet felfedi Istent az ember előtt.

Az egek hirdetik Isten dicsőségét, kezének munkájáról beszél a menny.

Nappal a nappalnak adja át e szót, éjjel az éjjelnek adja tudtul.

Nincs szó és nincs beszéd, hangjuk sem hallatszik,

mégis eljut hangjuk az egész földre, szavuk a világ végéig.

De van egy logikátlan és egy logikus módja a természet megfigyelésének. Egy fát logikus módon figyelhetünk meg, csodálhatjuk rügyezését, virágzását és élvezhetjük annak szépségét, csodálhatjuk a bele helyezett reprodukciós készségeit. Láthatjuk, amint a fa magvai szétszóródnak a propellerek segítségével, és a fa saját magát szaporítja. Ezeket a folyamatokat megfigyelve nem mondhatjuk erre, hogy ez isten. Nem, a fa nem lehet isten.

A fa csodálatának logikus módja az, hogy meglátom, csodálom, élvezem, és azt mondom, hogy ez is Isten keze munkájának része. Azt az Istent imádom, aki a fát teremtette, ahelyett, hogy a fát imádjám. Sokan azonban leragadnak a fánál, és Pál azt mondja ezekre, hogy *a teremtményt imádták és szolgálták a Teremtő helyett, aki áldott mindörökké.*

Ez az emberek igen gyakori hibája – belegabalyodnak a teremtésbe, és azt imádják, viszont a teremtés arra hivatott, hogy a Teremtő felé irányítsa figyelmünket. Az emberek viszont az anyagi világnál ragadnak le, és ezért inkább a teremtményt imádják a Teremtő helyett.

Aki hamuban gyönyörködik, azt félrevezeti saját megcsalt szíve. Nem mentheti magát, és nem mondhatja ezt: Csak hazugságra támaszkodtam!

Gondold meg, Jákób, mindezeket, mert te, Izráel, az én szolgám vagy! Én formáltalak, az én szolgám vagy te, Izráel, nem feledkezem meg rólad!

Eltörölöm hűtlenségedet, mint a felleget, vétkeidet, mint a felhőt. Térj hozzám, mert megváltottalak!

Ujjongjatok, egek, mert ezt tette az ÚR, harsogjatok, földnek mélységei! Ujjongásba törjete ki, hegyek, az erdő és minden fája, mert megváltotta az ÚR Jákóbot, megmutatja dicsőségét Izráelen!

Ezt mondja megváltód, az ÚR, aki az anyaméhben formált: Én, az ÚR, alkottam mindent, egyedül feszítettem ki az eget, magam tettem szilárdá a földet.

A csalók jeleit semmivé teszem, és a varázslókat bolondokká, a bölcseket meghátrálásra kényszerítem, leleplezem, hogy tudományuk bolondság.

Tudtátok-e, hogy amikor először bevezették a fürdőkádakat az USA-ban, akkor több városban is törvénytelennek nyilvánították azokat, és az orvosok súlyos következményeket jövendöltek az emberek számára, ha minden nap fürdeni fognak?

Ahogy Pál is mondta, „bölcsek gondolták magukat, de bolondokká lettek”. Ha az ember kihagyja Istent az életéből, akkor az ember bolondokká válik. A Biblia szerint a „bolond azt mondja a szívében, hogy nincs Isten.”

Én váltom valóra szolgálaim beszédét, és megvalósítom követeim tanácsát. Én mondom, hogy lakjanak Jeruzsálemben, és építsék föl Júda városait, mert helyreállítom romjait.

Én mondom, hogy száradjon ki a mély tenger, és kiszáritom folyóidat.

Én mondom Círust pásztoromnak

Isten 150 évvel születése előtt megnevezi azt az embert, akit használni fog.

Én mondom Círust pásztoromnak, és ő minden kívánságomat teljesíti, amikor azt mondja: Építsék föl Jeruzsálemet, és rakják le a templom alapját!

Ezt mondja az ÚR fölkentjének, Círusnak, akinek megfogtam a jobb kezét, népeket teríték le előtte, és királyok övét oldom meg, kitáruznak előtte az ajtók, nem maradnak zárva a kapuk:

Babilón városát bevehetetlennek vélték akkoriban, mert 100 méter magas és 24 méter széles fallal volt körülvéve. Az Eufrátesz folyt a városon keresztül, és a folyóparton is hatalmas falakat építettek mindkét oldalon. A folyón átívelő 15 hídnál hatalmas kapukat építettek a falakba, hogy az emberek átmelessenek az egyik partról a másikra, de éjszakára ezeket a kapukat bezárták.

Amikor Círus a médekkel és a perzsákkal megérkezett Babilón alá, megostromolta a várost. Belsaccár olyan biztonságban érezte magát a városban, hogy megvetését kifejezve egy hatalmas ünnepséget hirdetett, amely hónapokig tartott, mértéktelen evéssel és ivással.

Miután Círus tanulmányozta a város védelmét, rájött, hogy semmiképpen nem tudják megostromolni ezeket a hatalmas falakat. Ezért eltérítő medreket épített az Eufrátesznek a folyó város feletti szakaszán. Aztán azon az éjszakán, amikor Belsaccár elrendelte, hogy a nagyapja, Nebukonozzor által a jeruzsálemi templomból elrabolt kelyheket előhozzák, Círus emberei eltérítették az Eufrátesz vizét a megépített csatornába.

A katonák a folyó medrében átmenetek a fal alatt, de még át kellett jussanak a folyó mentén épített falakon. Valamilyen okból, lehet hogy éppen azért mert a babilóni katonák az ünnepségek miatt olyan részek voltak, a kapukat nem zárták be éjszakára. Így Círus csapatai a nyitva hagyott kapukon keresztül betörték a városba, és még aznap éjjel elfoglalták Babilónt.

Isten a következőt mondta Círussal kapcsolatban:

királyok övét oldom meg, kitárulnak előtte az ajtók, nem maradnak zárva a kapuk:

Mindezt 190 évvel az események megtörténte előtt jövendölte meg Isten.

*Én megyek előtted, a rögös utat elegyengetem, az ércajtókat betöröm, és a vaszárakat leverem.
Neked adom a sötétség kincseit, az elrejtett drágaságokat*

Círus hatalmas mennyiségű babilóniai gazdagság birtokosa lett.

hogy megtudd: én vagyok az ÚR, aki téged néven szólított, Izráel Istene.

Szolgámért, Jákóbert, választottamért, Izráelért szólítottalak neveden, híres nevet adtam neked, noha nem ismertél

Nagyon érdekes, hogy Isten megnevezi azt a királyt, aki a babilóniai fogság után kiadja a rendeletet a város újjáépítésére. Ezért mondja Isten a bálványisteneknek, hogy mondjanak meg valamit előre, hogy aztán ha bekövetkezik az a dolog, akkor látható legyen, hogy tényleg istenek ők.

Ezt semmiféle képpen nem lehetett volna megírni, csak Isten ihletésének segítségével. Ézsaiás semmiféle képpen nem tudhatta ezt előre, nem nevezhette meg Círust, csak úgy, hogy az az Isten, aki a mi időzónánkon kívül él, belépve a mi időzónánkba szól hozzám, mert Ő ott kint, az időn kívül minden olyan dolgot ismer előre, ami meg fog történni, és előre meg is tudja nevezni az embereket és eseményeket.

Ez egy bámulatos prófécia, hogy tudjuk, hogy az Úr az Isten. A bibliakritikusok természetesen azt állítják, hogy két Ézsaiás létezett, és a második az események után élt.

Én vagyok az ÚR, nincs más, nincs isten rajtam kívül! Én öveztelek föl, noha nem ismertél.

Hadd tudják meg napkelettől napnyugatig, hogy nincs más rajtam kívül, én vagyok az ÚR, nincs más!

Én alkottam a világosságot, én teremtettem a sötétséget, én szerzek békességet, én teremtek bajt, én, az ÚR, cselekszem mindezt.

Az „én teremtek bajt” kifejezés sok problémát okozott, mert az eredeti héber szó „szomorúságot, nyomorúságot, nehézséget, próbatételt” jelent. Isten teremti azokat a nehézségeket és nyomorúságokat, amelyek azokra jönnek, akik gonosz dolgokat csinálnak.

*Egek, harmatozzatok a magasból, hulljon igazság a fellegekből! Táruljon fel a föld, és teremjen szabadságot, sarjadjon igazság is vele! Én, az ÚR, teremtettem mindezt.
Jaj annak, aki perbe száll alkotójával*

Az Istennel való perlekedés az ostobaságok csúcsa. Mégis hány ember harcol Isten ellen, hányan akarnak elmenekülni előle. De vajon miért harcolna valaki Isten ellen? Mert hamis elképzelése van Istenről. Ha helyes elképzelése van valakinek, akkor nem harcol ellene, mert tudja, hogy amit Isten tervez az életével kapcsolatban, az a lehető legjobb dolog, ami történhet vele. Isten megmondta, hogy „jót, és nem gonoszt tervezek”. Miért harcolnánk ez ellen?

Jaj annak, aki Istennel harcol, mert a saját java ellen harcol. Vannak olyanok, akik valóban harcolnak vele, de amikor győznek, akkor veszítenek csak igazán. Isten elmondta, hogy „a Lelkem nem fog mindig harcolni az emberrel”, de az emberek harcolnak a szíveikben az Isten Lelke és munkája ellen, és visszautasítják Jézus Krisztust. Jaj annak, aki visszautasítja Istent, aki nem rendel alá életét Istennek, mert szörnyű ítéletet von magára. Milyen ostobaság Istennel harcolni!

Jaj annak, aki perbe száll alkotójával, bár csak egy a földből készült cserépedények között! Mondhatja-e formálójának az agyag: Mit csinálsz? És a készítmény ezt: Nem ügyes a kezéd?

Ott egy darab agyag az asztalon és a kézműves nekifog a formálásnak, az agyag pedig felkiált, amikor látja, hogy mi lesz belőle: „Hé, én nem ilyen akarok lenni!” Az agyagnak nincs hatalma saját sorsa felett, a kézműves kezétől függ az, hogy milyen lesz a forma. Így nekünk sincs hatalmunk a saját sorsunk felett, a mi életünk egy agyagdarab Isten kezében, és azt formálhat belőlünk, amit csak akar. Jaj annak, aki perbe száll az Isten munkájával a saját életében.

Istennek célja és terve van az életteddel kapcsolatban, és ezt csak akkor érted meg, ha engedelmeskedsz Istennek. A kézművesnek a fejében van a minta, az agyag önmagában értéktelen, mert nagyon sok van belőle. De az agyagnak megvan a lehetősége arra, hogy végtelen értéké válljon a Kézműves képességének köszönhetően. Ki tagadhatja Isten képességét arra, hogy Ő fogja az életünket, amely nagyon közönséges, és olyan ritka értéket formájon belőlünk, olyan edényt, amelyet a saját céljaira használhat.

Istennek tehát megvan a terve arra, hogy mi legyen az életemből, és ezt csak úgy ismerhetem meg, ha teljesen alárendelem neki az életemet. Az agyag nem irányíthatja a kézműves kezét!

*Jaj annak, aki ezt mondja apjának: Miért nemzettél? - és anyjának: Miért vajúdtál velem?!
Ezt mondja az ÚR, Izráel Szentje és alkotója: Kérdőre akartok vonni fiaimat illetően? Parancsolni akartok kezem munkájában?
Én alkottam a földet, és én teremtettem rá embert. Az én kezem feszítette ki az eget, minden serege az én parancsomra állt elő.*

A 11.-ik versben ezt olvastuk „Parancsolni akartok kezem munkájában?” Mi nem irányíthatjuk Isten munkáját még imádságon keresztül sem. Az imádság nem arról szól, hogy az én akaratomat erőltetem Istenre, mert az ima igazi célja az, hogy Isten akarata legyen meg. Ha az imát a saját akaratom megvalósítására használnám, akkor én irányítanám a világegyetemet, a körülöttem levő embereket, és én, az agyag határoznék a saját sorsom felől is.

De nem erről van szó. Az ima igazi célja az, hogy Isten akaratával kerüljünk összhangban, és az Ő céljainak rendeljük magunkat alá, mert az Ő tervei sokkal bölcsőbbek, mint az enyéme. Ő sokkal jobban ismeri az én helyzetemet, mint én magam, és teljes örültség lenne Istent irányítani arra, hogy azt tegye, amit én akarok. Az egész világot 10 perc alatt tönkre tudnám tenni az ilyenfajta imádságokkal.

Círusról pedig ezt mondja:

Én indítottam el őt győzelmesen, egyengetem az útját mindenütt. Ő építi föl városomat, és hazaküldi foglyaimat, nem fizetségért és nem ajándékért - mondja a Seregek ÚRa.

Ezt mondja az ÚR: Egyiptom szerzeménye, Etiópia nyeresége és a szábaiak, a nagy termetű férfiak hozzád mennek, tieid lesznek, utánad mennek, megbilincselve vonulnak. Feléd fordulva leborulnak, feléd fordulva imádkoznak: Csak nálad van Isten, nincs máshol, nincs más isten!

Bizony, te elrejtőzködő Isten vagy, Izráel Istene, szabadító!

Szégyent vallanak és gyalázatba esnek, mindnyájan gyalázatra jutnak a bálványkészítők.

Izráelt megszabadítja az ÚR örökké tartó szabadságra. Nem ér benneteket szégyen és gyalázat soha, soha többé.

Isten nem fogja elvetni Izraelt, mert véglegesen megmenti őket. De én nem szeretem a zsidókat!- mondja valaki. Hát akkor az a te bajod, mert Isten szereti őket.

Ezt mondja az ÚR, aki az eget teremtette, ő, az Isten, aki a földet formálta, alkotta és megszilárdította, nem kietlennek teremtette, hanem lakóhelynek formálta: Én vagyok az ÚR, nincs más!

Egyesek ezt a verset használják arra, hogy a GAP, azaz a „Időköz” elméletet alátámasszák. Szerintük az 1Mózes 1 első és második verse között meghatározatlan idő telt el.

Kezdetben teremtette Isten a mennyet és a földet. Itt van a nagy időköz, majd

A föld még kietlen és pusztá volt

Azt állítják, hogy ezalatt az időköz alatt teremtette Isten az angyalokat a Sátánnal együtt, és ezalatt az idő alatt lázadt fel a Sátán Isten ellen. Az első vers tehát az eredeti teremtésről szól, viszont az ő olvasatukban a második vers így kezdődik: „A föld kietlenné és pusztává vált...”

Ez a határozatlan időköz arra is lehetőséget teremt, hogy a fossziliákat, amelyeket több millió évesre becsülnek, ide beprézeljék. Ezzel az Ézsaiás verssel is próbálják bizonyítani feltevésük helyességét:

az Isten, aki a földet formálta, alkotta és megszilárdította, nem kietlennek teremtette, hanem lakóhelynek formálta

Tehát nem pusztának és kietlennek teremtette, mert ez eléggé összeegyeztethetetlen Isten teremtésével, hisz a teremtés napjainak végén Isten rátekintett arra, amit teremtett, és megállapította, hogy az mind jó. Minden jó volt, amit teremtett, tehát nem igen teremthetett pusztá és kietlen dolgokat.

Eszerint az eredeti teremtés során is lakóhelynek teremtette a földet, és olyanok laktak itt, akiket mi történelem előtti lényeknek nevezünk. Ádám első volt a mostani emberek közül, de lehetséges, hogy az ő megteremtése előtt más olyan lények is lehettek a földön, akik az ismert történelem előtti időkben éltek. Lehet, hogy abban az időben a Sátán a föld uralkodója lehetett, mert ezt olvashatjuk Ezékielnél:

Édenben, Isten kertjében voltál, mindenféle drágakő borított: rubin, topáz és jáspis, krizolit, ónix és nefrit, zafír, karbunkulus és smaragd. Aranyból készültek foglalataid, és a rajtad levő vésetek teremtésed napján elkészültek.

Fölkent kerúbót adtam melléd, hogy oltalmazzon, Isten szent hegyén voltál, tüzes kövek közt járkáltál.

Feddhetetlen életű voltál teremtésed napjától fogva, míg álnokság nem lett található benned.

A nagyarányú kereskedés közben megteltél erőszakkal, és vétkes lettél. Azért száműztelek az Isten hegyéről, és elkergetett az oltalmazó kerúb a tüzes kövek közül.

A GAP elmélet egyik legjobb bemutatása Pemberth: A föld legfiatalabb évei c. könyvében található. Mások, pl. Dr Morris a Korai föld c. munkájában nem ismeri el, hogy időköz létezik az 1Mózes 1 első két verse között, és ezért nehézsége támad azzal, hogy mikor teremtődtek az angyalok, és mikor bukott el a Sátán, mert nemsokkal az ember megteremtése után már ott is volt a bukott állapotában megjelent Sátán, és megkísértette az embert. Mindkét elmélet hihető, viszont mindkét elméletnek vannak gyenge pontjai.

Morris esetében az egyik hibaforrás lehet az, hogy mi történik a fossziliákkal? De itt felmerül a kérdés, hogy hány éves volt Ádám amikor Isten megteremtette őt? Egy napos, de akkor hogy lehetett felnőtt? Foga és izomzata biztos volt, tehát Isten már eleve belehelyezte a korának jellemzőit, annak ellenére, hogy az elején még csak egy napos volt.

Ennek megfelelően Isten a földet is teremthette idősebb korra jellemző tulajdonságokkal, teremthetett ősrégi fossziliákat is, csak azért, hogy összezavarja az embert. Mekkora a ti Istenetek? De ezt az egészet a tanultabb emberekre hagyom, hogy törjék ezen tovább a fejüket.

Nem rejtélyesen szóltam a földnek egy sötét helyén. Nem azt mondtam Jákób utódainak, hogy hiábavaló dolgokban keressenek engem. Én, az ÚR, igazat mondom, a valóságot jelentem ki!

Gyülekezzetek, jöjjetek ide! Lépjenek elő mindazok, akik megmenekültek a nemzetek közül! Semmit sem tudnak azok, akik fából készült bálványokat hordoznak, és olyan istenhez imádkoznak, aki nem tud segíteni.

Mondjátok meg, adjátok elő, tanácskozzatok csak egymással! Hirdetett-e valaki valaha, jelentett-e ki ilyent az ősidők óta? Csak én, az ÚR! Nincs más isten rajtam kívül, igaz és szabadító isten nincsen rajtam kívül.

A Biblia Isten kinyilatkoztatása. Az emberek hiába próbálnak Istenről koncepciókat kitalálni, mert mindnyájan tévednek. Az emberek saját képmásukra formálják Istent, de Isten kijelentette a Bibliában, hogy Ő igaz és szabadító Isten. Azt mondja, hogy forduljunk felé, és megmenekülünk, mert Ő az Isten:

Rám figyeljete a föld legvégéről is, és megszabadultok, mert én vagyok az Isten, nincs más!

Magamra esküdtem, igazság jött ki számon, szavam megmásíthatatlan: Előttem hajol meg minden térd, rám esküszik minden nyelv

Pál a filippiekhez írt levelében azt mondja:

mert ő Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel,

hanem megüresítette önmagát, szolgálai formát vett fel, emberekhez hasonlónak lett, és magatartásában is embernek bizonyult;

megalázta magát, és engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig.

Ezért fel is magasztalta őt Isten mindenek fölé, és azt a nevet adományozta neki, amely minden névnél nagyobb,

hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyeieké, földieké és földalattiaké;

és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.

A Zsidó levélben azt írja, hogy Isten nem esküdhet saját magánál nagyobbra, ezért önmagára esküszik. És amikor Isten esküszik valamire, akkor tudhatjuk, hogy ennél biztosabb dolog nincs semmi a világon: meg fog történni, az a nap el fog jönni, amikor minden térd meg fog hajolni, és minden nyelv meg fogja vallani, hogy Jézus Krisztus Úr, az Atya Isten dicsőségére! De sokak számára az a nap már túl késő lesz az üdvösségre. És ez tragédia!

Most még átkozhatják, és mocskolódnak az Ő nevével, de azon a napon minden térd meg fog hajolni, mert az Isten maga esküszik erre.

és ezt mondják rólam: Csak az ÚRnál van igazság és erő! Megszégyenülve mennek hozzá mind, akik gyűlölték őt.

Milyen gyalázat fogja érni azokat, akik Jézus Krisztus neve ellen szóltak!

Az ÚR által boldogul, vele dicsekszik Izráel minden utóda.

Nagyon hatalmas és erőteljes szavak ezek!

Atyánk köszönjük a Te szavaid bizonyosságát. Csodálattal állunk előtted, egek és földek Teremtője, Aki kijelentted a múlt és jövő dolgait. Urunk meghajtjuk térdünket előtted a mai napon, és megvalljuk, hogy egyedül Te vagy az Isten, nincs senki más rajtad kívül. Ki olyan mint Te, ó Istenünk? Ki ilyen hatalmas, csodálatos, dicsőséges, erős? Minden hatalom és uralom a Tiéd, dicsérünk és dicsőítünk Téged!

Nyisd meg a szánkat Urunk, hogy dicsérhessük a Te neved, nyisd meg a szívünket, Urunk, hogy Téged dicsőítsünk Lélekben és igazságban. Segíts, Urunk, hogy neked, a Kézműves Mesternek alárendeljük magunkat, elfogadva azt, hogy a Te utaid a legjobbak számunkra. Hadd rendeljük alá életünket a Te Lelked érintésének, hogy olyan edényeket formálhass belőlünk, amelyek a Te nevednek hoznak dicsőséget és tisztességet, mert Te vagy az Isten, és mi Téged dicsőítünk, Jézus nevében.

57 perc